

FOTO: BINH TRAN

Diepe buiging

Vandaag voel ik me een beetje raar. Iemand zei dat ik er 'onhand' uitzag. Hoe dat komt? Wel, de afgelopen drie jaar had ik een sponsor. Een niet nader te noemen telecomprovider (kleur: roze) trakteerde mij op een 'all you can use-abonnement'.

Dat deden ze niet alleen bij mij; een grote troep techies kreeg eenzelfde aanbod. Omdat ze nieuwsgierig waren naar hoe grootverbruikers zich zouden gedragen als mobiel internet geen limiet zou kennen. Drie jaar lang waande ik mij Olivier B. Bommel in iPhone-land. Of ik nou in Japan was of op Aruba, ik had overal gratis internet. Als mijn zoontjes in de auto naar YouTube wilde kijken, was het 'papa, zet je hotspot nog eens aan'. Natuurlijk, jongens. Data spelen geen rol!

Vorige maand liep de traktatie helaas af. Ik kreeg een belletje of ik interesse had in een betaald abonnement. Dat had ik. Na drie jaar nemen was ik best bereid te geven. Ik sloot dus telefonisch een nieuw abonnement af. Door onbekende oorzaak is dit misgelopen en is mijn abonnement per vandaag omgezet in prepaid. Met slechts 5MB tegoed. Aaargh!

Zelden voelde ik mij zo onhand, collega's lachten me uit omdat ik per sms vroeg naar de locatie van mijn afspraak

Die 5MB waren vanmorgen voor negen uur natuurlijk al op! Toen moest ik nog de auto in. Ik heb me zelden zo onhandig gevoeld. Collega's lachten mij uit omdat ik per sms vroeg naar de locatie van mijn volgende afspraak. Tot overmaat van ramp kwam de helft van die berichten niet aan, omdat Apple vindt dat je alleen via iMessage (dus dataverbinding noodzakelijk) mag communiceren.

De hele dag voel ik mij als een zwerfer op zoek naar een vuurtje. Zo schrijf ik deze column bij LaPlace, boven de A4. Op die plek is gratis wifi en kan ik even bijlezen wat de rest van de digitale wereld over mij uit heeft gestort. De Engelsen zeggen: 'You never miss it 'til it's gone away'.

Zo was het ook bij mij en mobiel internet. Al die jaren had ik het bij me en heb ik het voor lief genomen. Nu één ochtend zonder ... en ik ben onhand.

Columnisten (en Nederlanders in het algemeen) hebben er een handje van om te zeuren over de service van grote bedrijven. Beetje kritisch lullen, om de kolom te vullen. Laat ik vanaf deze plek de boel eens omdraaien.

Ik maak een diepe buiging voor de Nederlandse telecomproviders. Groen, roze en rood. Ze zitten immers flink klem tussen twee vuren. Aan de ene kant pompen partijen zoals Netflix, YouTube en NPO de netwerken vol met content ten faveure van hun eigen businessmodel. En aan de andere kant worden ze tegen elkaar uitgespeeld door de consument die een prijsverhoging van 50 cent soms al een reden vindt om over te stappen. En als er dan een storing is, is Nederland te klein.

Toch hoor je ze niet. Toch staken ze niet. Voor een appel en een ei houden ze de kritische infrastructuur van Nederland draaiende. Wees daarom vandaag eens extra lief voor uw telecomprovider. We hebben ze harder nodig dan u denkt.

Tot ziens in FD Futures

Deze editie van FD Morgen is de laatste. De bijlage was opgezet om lezers meer inzicht te bieden in technologie en innovatie. Inmiddels ademt het FD deze thema's in alle onderdelen, en is het tijd om de horizon te verleggen. Vanaf komende zaterdag verschijnt FD Futures, een bijlage met meer nadruk op de maatschappelijke impact van technologie. We nemen afscheid van columnisten zoals Annet Aris en Ebel Kemeling, en van wisselrubrieken zoals Start-up Insights en het TechTeam. Eén vertrouwde naam blijft: columnist Jim Stolze. Tot zaterdag!